

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

22 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Hmeli Artur, prin care se solicită casarea integrală a sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 16 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Hmeli Artur Valeriu, născut la 16 noiembrie 1983, originar din r-nul Sîngerei, or. Biruința, domiciliat în mun. Chișinău, s. Vatra, str. Eminescu, 29/1, ap. 3.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 29.08.2014-16.01.2015 (prima instanță);
2. 05.02.2015-20.03.2015 (instanța de apel);
3. 04.06.2015-22.07.2015 (instanța de recurs ordinar).

A CONSTATAT :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 16 ianuarie 2015, Hmeli Artur a fost condamnat în baza art.201¹ alin. (1) Cod penal la 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. Măsura preventivă aplicată inculpatului – obligarea de a nu părăsi localitatea, a fost considerată ca încetată de drept.

2. Potrivit sentinței, prima instanță a constatat că, inculpatul Hmeli Artur, în perioada de timp din anul 2012 și pînă la 25 aprilie 2014, fiind în relații ostile cu soția sa – Hmeli Mariana, urmărind scopul aplicării violenței față de un membru al familiei, aflîndu-se la domiciliu comun situat pe str. Teilor, 9/3, ap. 71, mun. Chișinău, în mod repetat a agresat-o fizic și verbal pe Hmeli Mariana, provocîndu-i suferință fizică, psihică și prejudiciu moral. Continuîndu-și acțiunile ilegale, la 25 aprilie 2014, Hmeli Artur, cu același scop, aflîndu-se în apartamentul menționat mai sus, a insultat-o și a amenințat-o pe soția sa Hmeli Mariana cu separarea de copilul minor comun, i-a aplicat acesteia mai multe lovituri cu mîinile în diferite regiuni ale corpului, a mușcat-o de mîină și a tras-o de păr, cauzîndu-i conform

raportului de expertiză medico-legală nr 1177/D din 29 mai 2014 o echimoză la nivelul brațului stîng, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice, a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și care se califică ca vătămare neînsemnată, precum și provocîndu-i suferință fizică, psihică și prejudiciu moral.

Aceste acțiuni ale lui Hmeli Artur au fost calificate în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, ca „violență în familie, adică acțiunea manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, psihică și prejudiciu moral”.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Melnic Eduard în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin. (1) Cod penal, iar în cazul respingerii cererii de adoptare a unei sentințe de achitare, a solicitat liberarea lui Hmeli Artur de răspundere penală, conform art. 55 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2015 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea hotărîrii atacate.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dînd faptei săvîrșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. La fel în motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării.

Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că, inculpatul Hmeli Artur a comis infracțiunea imputată lui, și că acțiunile inculpatului se încadrează în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, potrivit indicilor calificativi : violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei, care a provocat suferință psihică și prejudiciu moral.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art.7, art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La fel, instanța de apel a menționat că, la individualizarea pedepsei în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de fond a ținut cont că inculpatul Hmeli Artur a comis o infracțiune ușoară, este angajat oficial în câmpul muncii, divorțat, are un copil minor la întreținere, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, se caracterizează pozitiv.

Instanța de apel a reținut, că la stabilirea pedepsei instanța de fond a constatat ca circumstanțe atenuante - săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite, a concluzionat că o sentință de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Totodată, instanța de apel a menționat că, după depunerea plîngerii de către partea vătămată la 30 aprilie 2014 (f.d. 10), au continuat acțiunile abuzive din partea inculpatului Hmeli A., amenințînd partea vătămată cu răfuială și că îi va lua copilul, fapt ce se confirmă prin ordonanța de protecție din 23 mai 2014 aplicată în privința inculpatului (f.d. 16).

Astfel, instanța de apel a stabilit că, instanța de fond a concluzionat corect că, corectarea și reeducarea inculpatului Hmeli Artur este posibilă fără izolarea lui de societate, stabilindu-i în baza art.201¹ alin. (1) Cod penal o pedeapsă neprivativă de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore, ce constituie limita minimă a sancțiunii prevăzute de articolul nominalizat.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Hmeli Artur, prin care, indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea integrală a sentinței și deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, invocînd că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel referitor la caracterul inadmisibil al uneia din probele acumulate de către partea acuzării, și anume raportul de evaluare psihologică a copilului din 23 iulie 2014 și lipsa laturii obiective.

5.1. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către inculpatul Hmeli A., invocînd că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece temeiurile invocate nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

6. Verificînd argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră, că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Din conținutul recursului rezultă, că recurentul indică temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, Colegiul penal, statuează că acest temeiuri de casare nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Sub aspectul situației „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiului penal consideră că, instanța de apel, just a ajuns la concluzia de a menține condamnarea inculpatului Hmeli A. în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, examinînd complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale cît și în cadrul ședințelor de judecată, cît ale apărării atît și ale acuzării, și anume: declarațiile părții vătămate Cataraga (Hmeli) Mariana, declarațiile martorului Casiac Ludmila, plîngerea părții vătămate din 12 mai 2014, încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 23 mai 2014 și ordonanța de protecție din 23 mai 2014, raportul de expertiză medico-legală nr. 1177/D din 29 mai 2014, raportul de evaluare psihologică a copilului Hmeli Radu, procesul-verbal de ridicare din 08 august 2014, procesul-verbal de examinare a obiectului din 08 august 2014, ordonanța de recunoaștere drept corp delict din 08 august 2014, procesul verbal de confruntare din 07 august 2014.

Astfel, alegațiile recurentului, precum că lipsește latura obiectivă a infracțiunii incriminate, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și menționează în acest sens că, din cumulul de probe menționat în acțiunile inculpatului, se atestă prezența vădită a laturii obiective a infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, ce constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiune manifestată fizic și verbal; urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămării neînsemnate a integrității corporale sau a sănătății, suferințe psihice și prejudiciu moral; legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Prin urmare instanța de recurs menționează că, acțiunile inculpatului Hmeli Artur săvârșite asupra părții vătămate Cataraga (Hmeli) Mariana, manifestate prin agresarea fizică și verbală în mod repetat, și anume, aplicarea loviturilor cu mâinile pe diferite părți ale corpului, mușcăături, tragere de păr, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 1177/D din 29 mai 2014 (f.d. 22) - se califică ca -violență fizică, iar provocarea stărilor de tensiune și de suferință psihică prin ofense, înjurare, insultare, amenințări verbale, cauzate părții vătămate de către inculpatul Hmeli A., fapt confirmat prin declarațiile martorului Casiac Ludmila (f.d. 108), este apreciată ca - violență psihică. Violența fizică și psihică, în speța dată, sînt modalități faptice de realizare a acțiunii prejudiciabile din contextul infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, care este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul producerii suferințelor fizice, vătămării ușoare a integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral.

Totodată, Colegiul penal remarcă, că pentru aplicarea răspunderii în baza alin. (1) art. 201¹ Cod penal, este suficient să se producă una din urmările prejudiciabile enumerate în dispoziția acestei norme penale.

Deasemenea, Colegiul penal consideră neîntemeiat și argumentul referitor la faptul, că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel referitor la caracterul inadmisibil al uneia din probele acumulate de către partea acuzării, și anume raportul de evaluare psihologică a copilului din 23 iulie 2014”*, întrucît această probă - *raportul de evaluare psihologică a copilului din 23 iulie 2014*- a fost obținută în conformitate cu legislația procesual-penală, și anume la solicitarea ofițerului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliției Botanica, mun. Chișinău, Gălușcă Liuda, din 26 iunie 2014 adresată către Președintele Centrului Național de Prevenire a Abuzului față de Copii, Sîmboteanu Daniela (f.d. 25). Astfel, în urma efectuării raportului de evaluare psihologică a copilului din 23 iulie 2014 (f.d. 26-28) , s-a stabilit că *„copilul Hmeli Radu a fost expus abuzului emoțional din partea tatălui prin*

atragera sa în conflict, prin expunerea intenționată abuzului emoțional, copilul fiind amenințat cu separarea de mama și fiind prezent la certurile dintre părinți, iar in cazul în care tata nu reușește să conștientizeze propriul comportament, cu o probabilitate mare există riscul ca copilul în timpul contactelor cu tatăl său să fie utilizat pentru pedepsirea celuilalt părinte și să dezvolte tulburări psihosomatice și de comportament”.

La fel, instanța de recurs enunță că, din textul recursului înaintat se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul inclusiv prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și a nevinovăției sale în cele imputate, or, motivele de reapreciere a probelor țin de starea de fapt a cauzei și nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Se mai invocă că în apel s-a solicitat aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, ceea ce presupune recunoașterea componenței de infracțiune.

În baza celor constatate, Colegiul penal conchide că, instanța de apel a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, astfel se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către inculpatului Hmeli A., ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Hmeli Artur, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 16 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Hmeli Artur Valeriu**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 august 2015.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin